

til disse klageorganer skal være langt mere børnevenlig og dermed reel, og at børn naturligvis skal vide, at de har den adgang; at børn ikke er fuldstændig retsløse.

Dilemmaet er, om man giver børn lige rettigheder ved at oprette en særlig myndighed, en særlig institution for børn, eller om man måske netop derved degraderer børn til at have en anden status.

Kl. 23.00

Vi synes, det ville være en god løsningsmodel, at man inden for den nuværende Ombudsmandsinstitution lavede en særlig afdeling, som bredt har fokus på børns rettigheder. På den måde kunne vi fastholde synspunktet om, at børn er borgere på lige fod med voksne og har krav på den samme forvaltningsretlige beskyttelse; den samme overvågning af myndighedernes måde at behandle børnenes sager på og deres rettigheder. Dette kunne med fornuft kobles sammen med et tæt samarbejde med Børnerådet, som kunne være det forbindelsesled, der letter adgangen og skaber tilgængeligheden i børnehøjde.

Vi er således enige i intentionerne bag forslaget, men frygter, at modellen er at gøre børnene en bjørnetjeneste. Men vi har også læst forslaget sådan, at den endelige model ikke er afgørende, blot at målet, nemlig det at et klageorgan også er tilgængeligt for børn, bliver opnået, og det vil vi meget gerne medvirke til.

Per Dalgaard (DF):

Kristeligt Folkeparti vil gerne have, at regeringen får lavet en lov, så en børneombudsmand kan etableres. Dansk Folkeparti er ikke enig i, at børns vilkår i dagens Danmark generelt er så ringe, at en yderligere institution, en børneombudsmand, skal opbygges. Bortset fra at dette vil være en yderligere offentlig institution, som lige så stille vil vokse sig til en god størrelse, finder vi det ikke nødvendigt i forhold til de allerede eksisterende.

I dag har vi Børneråd, børnetelefon, kontaktpersoner, børnepædagoger og skolelærere osv. Der er en hel masse mennesker, som er interesseret i og parate til at tage sig af problemer for børn. I dag er det mere nødvendigt med øget nærvær og opmærksomhed omkring børns velbefindende i dagligdagen og ikke en mulig mistænkeliggørelse af de institutioner, børn færdes i, og deres forældre.

Man kan også nemt forstille sig en ret uheldig effekt af en børneombudsmand, hvis en let strid

teenagepige eller -dreng anklager institution eller forældre for nogle ting, som meget nemt kan ryge ud ad en tangent, hvor man egentlig kan komme ud for nogle uheldige effekter af en sådan henvendelse fra et barn.

Problemerne i dette forslag synes vi egentlig kan vise sig at blive større, end de fordele man gerne vil opnå. Dansk Folkeparti kan derfor ikke støtte forslaget.

(Kort bemærkning).

Jann Sjursen (KRF):

Hr. Per Dalgaard sagde på Dansk Folkepartis vegne, at man frygtede uheldige effekter af Kristeligt Folkepartis forslag og specielt det, at det kan få uheldige konsekvenser, hvis børn får mulighed for at henvende sig og eventuelt klage over en bestemt daginstitution.

Det får mig til at stille hr. Per Dalgaard det lidt mere principielle spørgsmål, om det er Dansk Folkepartis opfattelse, at børns udsagn i forhold til f.eks. deres daginstitution, for så vidt også i forhold til deres forældre eller i forhold til andet, de måtte ytre sig om, er noget, man skal være lidt påpasselig med, for dem kan man nok ikke rigtig bruge til så meget.

Jeg synes ærlig talt, det lidt er det, man får indtryk af ud fra den måde, som hr. Per Dalgaard fik udtrykt sig på. Om det så skyldes det lidt sene tidspunkt, eller det er et udtryk for mere principielle overvejelser, det vil jeg give hr. Per Dalgaard en chance for at gøre rede for her.

(Kort bemærkning).

Per Dalgaard (DF):

Selvfølgelig skal man tage sig af, hvad børn siger, men alligevel. Jeg mener, at det kan have en uheldig effekt, at man ligesom giver børn en ret til eller en mulighed for at klage over stort set alle de forhold, de færdes i i hverdagen, på en sådan måde, at der kommer andre voksne ind og skal tage sig af en eller anden problemstilling.

Det er sådan set den uheldige effekt, som kan medføre, at institutioner agerer på en måde, som er uheldig over for børn, og ikke tør tage fat om de problemer, som børn egentlig nogle gange kan skabe. En almindelig sund fornuft vil måske dreje sig hen mod, at man nærmest ikke tør forholde sig til nogle ting, fordi institutionen er bange for, at der vil komme en klage, som kan medføre et stort maskineri omkring den pågældende institution.